

[Gade]

rapport siger noget meget interessant. Den siger:

»Indskrænkede og ændrede fiskemuligheder har, sammenholdt med en konstateret udvidelse af tonnagen, resulteret i en generel overkapacitet i størstedelen af flåden og en markant overkapacitet i visse dele af flåden. Denne overkapacitet medfører en dårlig udnyttelse af de tilstedeværende ressourcer.«

Sådan! I stedet for at løse de problemer lægger ministeren åbenbart op til at udvide flåden. Jeg må spørge: er det flere notbåde, ministeren vil have ind i flåden? Hvilken udvidelse af flåden mener ministeren kan komme på tale uden at sikre, at der går både ud den anden vej? Det er uacceptabelt. Der er brug for at mindske flåden, og det burde være sagt. Derfor vil SF støtte fornuftige opførselsordninger for dele af flåden.

Som det går i dag, ser vi en strukturudvikling, som vi har set det i landbruget: de store både presser de små både ud, det kystnære fiskeri bliver sorteret. Hvis vi ikke nu får sat ganske effektive styringsmetoder ind, vil havets husmænd være dem, der kommer til at betale. De betaler allerede i dag, også på grund af forurening. Da de mindre både ofte lander fisk af bedre kvalitet og friskere fisk, er det også af den grund vigtigt og nødvendigt at sikre bådenes fortsatte eksistens.

I stedet for udvidelse af antallet af store både skal der sættes på støtte til energibesparelser, til foranstaltninger, der øger kvaliteten af den ilandbragte fisk. Når der så igen bør ske fornyelse af flåden, skal disse tilladelser gives til de rigtige størrelser af både til netop de farvandsområder, hvor disse både skal drive deres fiskeri.

De overordnede målsætninger for SFs fiskeripolitik er 1) en prioritering af konsumfiskeriet, kvalitetsfisk over industrifisk, 2) en nedsættelse af kapaciteten og en tilrettelagt fornyelse af flåden, der hindrer, at de store æder de små, og 3) bekæmpelse af havforurening som en forudsætning for erhvervets udøvelse.

I dag er der – det står stjerneklart efter den debat, vi har haft her i efteråret – en klar modsætning mellem fiskerierhvervets interesser og dem, der forurenere vore have. Det er sagt tydeligt af Dansk Fiskeriforening, desværre meget svagere af Danmarks Havfiskeriforening, men det skyldes velsagtens, at to af deres ledere sidder i Folketinget for

regeringspartierne og derfor ikke tør kritisere forholdene. Eller mener hr. Tørnæs og hr. Kent Kirk virkelig, at deres fiskere fisker i så store have som f.eks. Nordsøen, at det ikke betyder så meget for dem?

Jeg hørte godt hr. Kent Kirk sige, at vi skulle have undersøgelser osv. – ja, det skal vi da – af sammenhængen mellem fiskemuligheder og forurening, men det er ikke nok. Jeg vil spørge, om hr. Kent Kirk er enig med fiskeriministeren, der i et svar til Folketinget har sagt, at forureningen ikke er nogen særlig trussel for fiskeriet. Det er heldigvis tilbagevist af Dansk Fiskeriforening, men jeg har ikke hørt så mange andre tale om det.

Ministeren siger, at vi er nået langt i Danmark, når det gælder bekæmpelse af havforureningen, men jeg synes, vi skal være mere ærlige og sige til fiskerne, som er afhængige af et rent hav og rene fjorde, at der er langt igen, at forureningen vokser med en hast, som er skræmmende, at vi ikke er nået langt, som ministeren siger, at Cheminova fortsat forurenar, at landbrugets forurening er vokset dramatisk de sidste 10–20 år.

Situationen er altså ikke den, som ministeren foregøgler, at vi er på rette vej. Nej, situationen er den, at vi kæmper for at nedsætte væksten i problemerne, så vi forhåbentlig senere kan vende udviklingen og bekæmpe forureningen, gå den anden vej.

Jeg mener, at forureningsproblemerne som en del af fiskeripolitikken er så vigtige, at vi også i EF-forhandlinger om kvoterne og dem, der nu er i gang, skal rejse forureningsproblemerne. Det er ikke nok med en rapport om havmiljøets betydning. Skal England have så store kvoter ved de kommende fiskeriforhandlinger, når de fortsat ønsker at dumpe i Nordsøen? Jeg mener ikke, de skal. Jeg mener, vi skal drage det ind i forhandlingerne, og jeg vil spørge ministeren, om han vil drage det ind i forhandlingerne. Vil ministeren også drage ind i forhandlingerne, at danske fiskeres afsætningsmuligheder forringes på grund af radioaktivt udslip fra Sellafield, for at nævnte to konkrete ting?

Dermed er jeg ved EFs strukturpolitik som min afslutningskommentar. Vi synes, det er for ringe, at regeringen og et meget stort flertal i Folketinget – jeg synes, det er ufatteligt – har sagt ja til den strukturpolitik, EF nu udstikker. Man har ingen sikkerhed for, at der sker den nødvendige tilpasning af flåden.